

Dr Robert A. Peterson, Teologia właściwa, sesja 6, Ojciec jest Bogiem

© 2024 Robert A. Peterson i Ted Hildebrandt

To jest dr Robert A. Peterson i jego nauczanie o Teologii Właściwej lub Bogu. To jest sesja 6, Ojciec jest Bogiem.

Kontynuujemy nasze wykłady o Teologii Właściwej, Doktrynie Boga.

Mamy siedem stwierdzeń, gdy budujemy doktrynę Trójcy z pism. Po zbadaniu historycznej teologii Trójcy, jest jeden Bóg. Wyciągnęliśmy to z Powtórzonego Prawa 6:4 i 5, Jakuba 2:19 i 1 Tymoteusza 2:5 i 6. Jest jeden Bóg, numer jeden.

Numer dwa, Ojciec jest Bogiem. Trzy i cztery, Duch Święty jest Bogiem. Pięć, Ojciec, Syn i Duch są nierozłączni, ale odrębni.

Nie rozdzielamy osób, ale je rozróżniamy. Nie mylimy ich. Nierozłączni, są jednym Bogiem, ale odrębnym.

W gospodarce, w historii, w historii odkupienia odgrywają różne role. Numer sześć, Ojciec, Syn i Duch zamieszkują w sobie nawzajem. Niesamowicie tajemnicza doktryna objawiona szczególnie w Ewangelii Jana.

Nowy Testament nie naucza pełnej doktryny Trójcy, ale ta koncepcja współistotności, perichoresis, obrzezania osób implikuje Trójcę. To niezwykle. A potem siedem, Ojciec, Syn i Duch istnieją w jedności i równości.

Jest jeden Bóg, nie trzech bogów, a trzy osoby są sobie równe. Oczywiście, Syn staje się podporządkowany w inkarnacji. Ojciec jest Bogiem.

Bóstwo Boga Ojca jest tak oczywiste w Piśmie Świętym, że wiele osób je zakłada. Właściwie powiedziałbym, że jest pomijane. Nie musisz pokazywać boskości Boga.

Cóż, myślę, że trzeba pokazać wszystko. A boskość Boga Ojca jest ukazana z wielu stron. Należą do nich boskie tytuły, jego relacja z Chrystusem, boskie atrybuty lub cechy, jego przyjmowanie czci i boskie czyny.

Większość z nich to filozoficzne powiedzenia, których nazwy na razie mi umykają. Z tej różnorodności osoby, którym przypisuje się boskie tytuły, są Bogiem, sylogizmem. To sylogizmy.

Pismo Święte prawdziwie przypisuje Ojcu boskie tytuły. Dlatego Ojciec jest Bogiem. Sposób, w jaki Pismo Święte odnosi się do Ojca, ujawnia, że jest Bogiem.

On jest, Mateusz 11, 25, z ust Jezusa. Jezus nie jest szczęśliwy. Większość cudów uczynił w galilejskich miastach wokół Jeziora Galilejskiego, ale nie był szczęśliwy, ponieważ nie wierzyli.

On ich potępia, a następnie daje zdumiewające oświadczenie boskiej suwerenności. Najpierw zwraca się do nich w ludzkiej odpowiedzialności, rozliczalności i porażce. Biada wam! On ich błogosławi.

Gdyby cuda, które się w tobie dokonały, miały miejsce w Sodomie i Gomorze, pokutowaliby. Sodoma i Gomora były synonimami zła. Twój osąd będzie gorszy niż ich, ponieważ większe światło przynosi większą odpowiedzialność.

Większe światło odrzucone przynosi większy sąd. 11 25 Mateusza. W owym czasie, zaraz po powiedzeniu: Ale powiadam wam, że ziemi sodomskiej lżej będzie w dzień sądu niż tobie.

Boska, mam na myśli ludzką odpowiedzialność i rozliczalność wobec Boga, napisana wielkimi literami, pogrubiona i kursywą, tak jak powinno się pokazywać nacisk w języku angielskim, to drugie. W każdym razie, w tym czasie Jezus oświadczył: Dziękuję Ci, Ojczy, Panie nieba i ziemi. To, moi przyjaciele, jest boski tytuł.

Że zakryłeś te rzeczy przed mądrymi i roztroprnymi, a objawiłeś je małym dzieciom. Tak, Ojczy, bo taka była Twoja łaska. Wszystko zostało mi przekazane przez mojego ojca i nikt nie zna syna, tylko ojciec, i nikt nie zna ojca, tylko syn.

I załadował to, kogokolwiek, komu Syn zechce go objawić. Boska suwerenność. Suwerenność Syna.

On ganił galilejskie miasta za niewiarę. Potem mówi, że nikt nie zna ojca, oprócz tych, którym syn zechce je objawić. Ludzka odpowiedzialność, boska suwerenność.

Następne słowa, ludzka odpowiedzialność. Przyjdźcie do mnie wszyscy, którzy jesteście spracowani i obciążeni, a Ja wam dam ukojenie. Weźcie moje jarzmo na siebie i uście się ode mnie, bo jestem cichy i pokornego serca, a znajdziecie ukojenie dla dusz waszych. Moje jarzmo jest słodkie, a moje brzemie lekkie.

Boska suwerenność, ludzka odpowiedzialność, napięcie nie są tak ważną tajemnicą, jak tajemnica Trójcy lub dwóch natur osoby Chrystusa. Ale są równie tajemnicze i Biblia naucza.

Zatrzymam się. Mogłabym długo przechodzić do innych fragmentów. Ręka w rękę, stawia je obok siebie.

I dlatego musimy potwierdzić jedno i drugie. W każdym razie dziękuję Ci, Ojczy, Panie nieba i ziemi. Tylko Bóg może być nazwany Panem nieba i ziemi.

W Ewangelii Jana 17, w wielkiej modlitwie kapłańskiej, Jezus mówi: święty ojczy, sprawiedliwy ojczy, sprawiedliwy ojczy. To są boskie tytuły. Święty Ojczy, zachowaj ich, ludzi, których Ojczy dał synowi w Twoim imieniu, które dałeś mi, aby byli jedno, tak jak my jesteśmy jedno.

Zwraca się do ojca jako do samego Boga w tej pięknej, pięknej modlitwie. Ojczy Święty. Jest Ojczy Święty, jest Syn Święty i jest Duch Święty.

Wszystkie boskie tytuły. Bóg wszelkiego pocieszenia. 2 Koryntian 1 jest ulubionym przez chrześcijan i pastorów.

Dlaczego? Ze względu na piękne nauczanie, które daje. 2 Koryntian 1:3, błogosławiony niech będzie Bóg i Ojczy naszego Pana Jezusa Chrystusa, Ojczy miłosierdzia i Bóg wszelkiej pociechy, który nas pociesza we wszelkim naszym utrapieniu, aby oto był cel. Jeden cel Boga pocieszającego swój lud, abyśmy mogli pocieszać tych, którzy są w jakimkolwiek utrapieniu, pociechą, którą sami jesteśmy pocieszani przez Boga.

Jak dobrze, że Bóg. Bóg wszelkiej pociechy jest tym, kim nazywany jest Ojczy. Ponownie, to jest pod naszym radarem, ponieważ zakładamy, że Bóg jest Bogiem i tak jest, ale tak nie jest. Nie powinniśmy po prostu zakładać.

Powinniśmy udowodnić każdy aspekt naszej wiary z pism. Nie ma potrzeby wielkich ćwiczeń umysłowych, aby zrozumieć, że Bóg wszelkiej pociechy, który daje pociechę swojemu ludowi, który z kolei ma ją dawać innym, jest wszechmogącym Bogiem pełnym miłości i współczucia dla swojego ludu w tym kontekście. Efezjan 1:17 Ponownie, ośmielę się powiedzieć, że jeśli powiesz, co ci przychodzi na myśl, jeśli pomyślisz o tym wspaniałym akapicie, możesz nawet poprosić ludzi, aby przeczytali Efezjan 1:15 do końca rozdziału.

Wątpię, żeby ktokolwiek powiedział, że mówi, że nazywa Boga chwalebny Ojczy i Bogiem Pana Jezusa Chrystusa, ale tak jest. Po prostu to pomijamy i przypuszczam, że lepiej chwalimy Boga, robiąc dokładnie to, co robimy teraz. Być może znajdzie to lepsze miejsce w naszym myśleniu i modlitwach, i myślę, że powiedziałem to w tej serii wykładów.

Teologia systematyczna ma związek z egzegezą. Działa na dwa sposoby. Po pierwsze, jeśli jest robiona właściwie w sposób ortodoksyjny, lepiej, żeby była oparta na egzegezie, prawda? Po drugie, studiowanie nauk Biblii informuje egzegezę, ponieważ pomaga nam zobaczyć, co naprawdę tam jest, co braliśmy za pewnik.

Wiem, że przez lata nauczałem doktryny odkupienia, kiedy nauczałem Christus Victor, że Chrystus jest naszym potężnym obrońcą, który pokonuje naszych wrogów i pokazuję to wszędzie od Księgi Rodzaju 3:15 do Objawienia 5 w całej Biblii. Chrystus jest obrońcą. Chrystus jest zwycięzcą.

On pokonuje naszych wrogów. On rozgromił diabła. On niszczy demony.

Wiesz, nie oceniaj nas przed dniem. Wszystko to. Potem widziałem studentów zachowujących się w ten sposób.

Wow, to jest wspaniały biblijny temat. Czytałem te rzeczy wcześniej, ale nigdy nie zauważyłem tego tak, jak teraz. Dobrze! Systematyka nie tylko powinna być budowana na egzegezie, ale powinna stymulować zrozumienie egzegetyczne, pomagając ludziom zrozumieć, co jest tam, gdy rozumieją nauki Biblii, a to jest właśnie istotą teologii, teologii chrześcijańskiej.

Z tego powodu, Efezjan 1:15 Paweł mówi, ponieważ usłyszałem o waszej wierze w Pana Jezusa Chrystusa Jezusa i o waszej miłości do wszystkich świętych, nie przestaję dziękować za was, wspominając was w moich modlitwach, że Bóg naszego Pana Jezusa Chrystusa, który jest Ojcem i który nazywa Go Bogiem Syna Wcielonego Syna, Ojcem Chwały. Ten dopełniacz chwały można by oddać, oczywiście, jako Chwalebny Ojciec. Boskie tytuły, jeśli kiedykolwiek je widziałem.

Bóg Pana Jezusa Chrystusa, Chwalebny Ojciec. O, moje słowo. Niech da wam ducha mądrości i objawienia w poznaniu Jego, oświecając wasze życie, wasze oczy i wasze serce, które możecie poznać, a potem cudownie wyjaśni trzy rzeczy.

Nadzieja, którą mamy, wielkość mocy Bożej względem nas i ja faktycznie dostałem je w nieuporządkowanej kolejności. Bogactwo Boże, nadzieja, do której nas powołał. Bogactwo chwalebne dziedzictwa Bożego w świętych i wielka moc Boża.

To jest to, co on naprawdę rozwija. Wielka moc Boga wobec nas, którzy wierzymy. Nasza nadzieja jest niezachwianą nadzieją, że Jezus powróci ponownie i będziemy mieć cudowne dziedzictwo, o którym Piotr mówi w rozdziale pierwszym, wersety od trzech do pięciu.

Chwalebny dziedzictwem Boga w świętych są święci. Ty powiedz nie, nie, nie, nie. Bóg dostaje nagrodę.

Nie, nie robi tego. W Liście do Efezjan 5, Chrystus umiłował kościół, dał sobie siłę, aby uświęcić kościół, aby uczynić go świętym, i przedstawił kościół sobie jako oblubienicę, nieskazitelną, nieskazitelną, piękną, bez grzechu ani niedoskonałości w żaden sposób. Bóg przez swoją łaskę przedstawi kościół po jego fazie bojowej jako kościół

triumfujący, a Bóg zostanie uwielbiony w uwielbieniu swojego ludu, ponieważ wtedy objawi aniołom bogactwo swojego chwalebego dziedzictwa w świętych.

On dziedziczy swoich świętych. W każdym razie, zaczynam od tego fragmentu, który jest piękny, ale główna myśl jest taka: Bóg Ojciec jest chwalebnym Ojcem i Panem wcielonego Jezusa.

W Liście do Efezjan 4 Paweł podaje ostateczne biblijne stwierdzenie na temat jedności Kościoła. Znasz je dobrze. Po zachęceniu czytelników do dążenia do jedności i pokoju, mówi, że jest jedno ciało i jeden duch, tak jak zostaliście powołani do jednej nadziei, która należy do waszego powołania, jeden Pan, jedna wiara, jeden chrzest, jeden Bóg i Ojciec wszystkich, który jest ponad wszystkimi, przez wszystkich i we wszystkich.

Jeden Bóg i Ojciec wszystkich ukazuje boskość Ojca. Jedno ciało Chrystusa, Kościół, jeden Duch, oczywiście Duch Święty, jedna nadzieja życia wiecznego, jeden Pan, Jezus Chrystus, jedna wiara w Niego, jeden chrzest. To podążanie za wzorem Księgi Dziejów Apostolskich, że chrzest chrześcijański następuje po wierze w Chrystusa.

Nie odrzuca chrztu niemowląt. Po prostu nie mówi o tym. Jeden Bóg i Ojciec wszystkich, który jest ponad wszystkimi, przez wszystkich i we wszystkich.

To ostatni wyraz naszego zaniepokojenia. On jest Bogiem. On jest najwyższy.

On jest całościowy, przez wszystko i we wszystkim. Jak Paweł mógłby to wyrazić bardziej dobitnie? Jakub 3.9, o tak, fragment o mowie lub języku ludzkim przez metonimię. Język jest używany do tego, co produkuje, mowy, a Jakub nie jest szczęśliwym obozowiczem.

Nie mówi o tym ani jednej dobrej rzeczy. O tak, mówi. Mówi o tym jedną dobrą rzecz.

Mówi, że nim chwalimy naszego Boga i Ojca. Tak, następny wers mówi, ale nim przeklinamy ludzi stworzonych na jego obraz. Nie mówi nic dobrego.

Mówi, że nasze języki są kapryśne. Są zmienne. Teraz jest prawdą, że chwalą naszego Pana i Ojca.

Błogosławimy nim Boga. Oczywiście jest, że słowa następujące po we bless odnoszą się do Boga. Tutaj jest on nazywany naszym Panem i Ojcem.

Bóg jest Bogiem. To truizm, wiem, ale musimy to pokazać z Pisma Świętego. 1 Piotra 1:3, błogosławiony Bóg i Ojciec Pana naszego Jezusa Chrystusa, który sprawił, że narodziliśmy się na nowo do nadziei żywej przez zmartwychwstanie Jezusa Chrystusa z martwych.

Bóg i Ojciec naszego Pana Jezusa Chrystusa. Mówisz, czekaj chwilę. Czy Syn od wieczności ma Boga? Nie, ale Wcielony Syn ma Boga. W istocie, rozdział 1 Listu do Hebrajczyków, w wersetach obok siebie, mówi, że Syn ma Boga i Syn jest Bogiem.

Mówiąc o Wcielonym Synu, dlatego Bóg, twój Bóg, Hebrajczyków 1.9, namaścił cię Duchem Świętym jako Króla ponad wszystkimi ziemskimi królami. O Synu, Bóg mówi, twój tron, o Boże, werset 8. Ojciec nazywa Syna Bogiem, a Syn ma Boga. Wcielony Syn jest Bogiem.

Jako taki Ojciec nazywa go Bogiem, a on jest Wcielonym Synem, podporządkowanym Ojcu. Jako taki Ojciec jest jego Bogiem. Kończę swoje twierdzenie.

Jego boskie tytuły pokazują boskość Ojca. Jego relacja do Chrystusa pokazuje również boskość Ojca. Pismo Święte pokazuje Boskość Ojca poprzez sposób, w jaki odnosi się do niego i Chrystusa.

Mówimy o Wcielonym Chrystusie dokładnie w kategoriach, które właśnie powiedzieliśmy. Jako Bóg-człowiek, ma Boga. Podczas chrztu Jezusa, Ojciec ogłasza z nieba, że Jezus jest Jego Synem, Mateusz 3. Kiedy Jezus został ochrzczony, natychmiast wyszedł z wody, a oto niebiosa się otworzyły i ujrzał Ducha Bożego zstępującego jak gołębica.

To jest teonomia, widzialne pojawienie się niewidzialnego Boga, który przychodzi, by spocząć na nim i pokazuje, że Duch nigdy go nie opuści. Duch jest jego wieczną własnością jako Boga-człowieka. I oto, głos z nieba powiedział, oto mój umiłowany Syn, w którym mam upodobanie.

Podczas chrztu Jezusa Ojciec ogłasza z nieba, że Jezus jest Jego Synem. Jak widzieliśmy w Ewangelii Mateusza 11, po tym, jak Jezus potępił galilejskie miasta, które widziały Jego cuda, a mimo to nie uwierzyły i nie usłyszały Jego przesań, nazwał Ojca Panem nieba i ziemi, a nikt nie zna Syna, tylko Ojciec, nikt nie zna Ojca, tylko Syn i ci, którym Syn zechce Go objawić. Odnosi się to do wzajemnej wiedzy między Ojcem a Synem.

Nie można powiedzieć o nikim innym niż Bóg, że nikt nie zna Syna oprócz Ojca. Oczywiście, ludzie znają Syna . Och, ale nie w ten sposób. Nie znają.

I nie można powiedzieć o nikim innym, jak tylko o Bogu, że nikt nie zna Ojca, oprócz Syna i tych, którym Syn zechce Go objawić. Obydwaj znają Boga. Syn zna Ojca , a ci, którym zechce Go objawić, znają Ojca.

Ale to są dwa różne porządki wiedzy. Jeden jest taki, że Syn wybiera objawienie im Ojca jako ich Pana i Zbawiciela. Drugi jest wzajemną, inherentną, boską wiedzą o osobach trynitarnych, która trwa we Wcieleniu.

Ojciec posyła Syna na świat. Jan powtarza to raz po raz. Przeczytam tylko jeden tekst, Jana 3:17.

Po najśłynniejszym wersecie Biblii, Jana 3, 16. Albowiem tak Bóg umiłował świat, że nas posłał, Syna swego jednorodzonego dał, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne. Albowiem Bóg nie posłał swego Syna na świat, aby świat potępił, ale aby świat został przez Niego zbawiony.

Jezus przyszedł z misją zbawienia. Czyż nie przynosi sądu? Tak, przynosi. Ale nie jest to główny cel jego misji.

On jest misjonarzem. Misjonarze jadą tam, aby kochać ludzi, dzielić się ewangelią i, jeśli Bóg pozwoli, prowadzić ludzi do Chrystusa. Nie jadą, aby osądzać, ale czy tak? Tak, przyprowadzają ludzi, którzy słyszą ewangelię i ją odrzucają, którzy będą mieli większy osąd niż ci, którzy nigdy nie słyszeli.

Produktem ubocznym zbawczego zamiaru misjonarza jest osąd. Tak samo jest z Synem Bożym, z Ojcem, wybaczcie mi, i z Synem i Duchem. Bóg nie posłał swego Syna na świat, aby potępił świat, ale raczej po to, aby świat został zbawiony przez Niego.

Czy Syn potępi świat, niewierzących? Tak. Fragmenty o sądzie są równo podzielone między Ojca i Syna jako sędziego. Nigdy Duch, ale jako wniosek z teologii trynitarniej powiedziałbym to tak.

Kto jest sędzią w dniu ostatecznym? Sędzią jest Święta Trójca, ponieważ Bóg jest nierozłączny, a w swoich działaniach jest nierozłączny. Pismo wyraźnie mówi, że Ojciec i Syn będą uczestniczyć w tej roli. Powiedziałbym, że nigdy nie mówi, że Duch bierze udział.

Uznaję to jako biblijne dane, a następnie wnioskuję, niemniej jednak, ponieważ Bóg jest trójjedyny i nierozłączny, a wszystkie jego zewnętrzne działania są dzielone przez wszystkie trzy osoby, jest to dzieło Trójcy Świętej. Ojciec posyła Jezusa na świat. Możesz wykazać boskość Ojca za pomocą niektórych z tych rzeczy, pokazując, że relacja nie jest wzajemna.

Nie ma sensu mówić, że Syn posłał Ojca na świat. Błąd. Błąd.

Nie. Nie. Jest rozkaz.

Są równi. Są wieczni. Są równi w chwale i mocy , i powinni być czczeni na zawsze, i będą.

Ale Syn nie posłał Ojca na świat. Duch nie posłał. Ojciec posłał Syna, a później Ojciec i Syn posyłałi Ducha na świat.

Sama relacja Ojca z Chrystusem pokazuje prawdziwą boskość Ojca. Ojciec daje Synowi autorytet. Nie można odwrócić tego stwierdzenia.

Nigdy. A Syn dał Ojcu władzę przebaczenia. Nie.

Nie. To nie działa.

17:2. Kiedy Jezus wypowiedział te słowa, Jana 17, podniósł oczy ku niebu i powiedział: Ojczy, nadeszła godzina. Uwielbij swego Syna, aby Syn uwielbił ciebie, ponieważ dałeś mu władzę nad wszelkim ciałem. Jest to kolejny dowód na to, że Ojciec daje Synowi władzę.

Albo to jest pierwotna pierwsza demonstracja, o której mam mówić. Dziękuję. Dlaczego Ojciec dał Synowi władzę nad wszelkim ciałem? Wcielony Syn.

Aby dać życie wieczne wszystkim, których mu dałeś. Pojęcie Ojca dającego ludzi Synowi jest jednym z trzech tematów wyboru Jana i pojawia się cztery razy w Wielkiej Modlitwie w Jana 17. Określa zbawienie ludu Bożego w tej modlitwie.

Im Syn objawia Ojca, daje życie wieczne, zachowuje ich i modli się za nich. Nie modlę się za świat , modlę się za tych, których mi dałeś i tak dalej. A w 26 jest kwintesencja, przepraszam, 24.

Ojczy, pragnę także, aby także ci, których Mi dałeś, byli ze Mną tam, gdzie Ja jestem, aby widzieli chwałę moją, którą Mi dałeś, ponieważ umiłowalesz Mnie przedtem, przy założeniu świata. Ojciec daje Synowi władzę .

Również Objawienie 2:27, nie będziemy tam zaglądać. Ojciec przekazuje Synowi słowa. Jednym z głównych obrazów Jana przedstawiających Syna, oprócz tego, że jest dawcą życia, tym, który obdarza ludzi życiem wiecznym, jest objawienie niewidzialnego Ojca.

Tak więc w Jana 12, Jezus mógł powiedzieć, Jana 12:49 i 50, Nie mówiłem z własnej inicjatywy, Jezusie, mając na myśli wbrew woli Boga, ale Ojciec, który mnie posłał, dał mi przykazanie, co mam powiedzieć i co mam mówić. I wiem, że Jego przykazaniem jest życie wieczne. To, co mówię, jest więc tym, co powiedział mi Ojciec .

To stwierdzenie nie jest odwracalne. Ojciec nie mówi tak, jak Syn go informuje. Nie, to nie działa.

Czy mówimy o wiecznych relacjach międzytrynitarских? Nie. Mówimy o gospodarce. Mówimy o wcieleniu.

Ojciec dał Synowi, co ma mówić. A Syn jest objawicielem Ojca. Na każdej stronie Ewangelii Jana, prawie.

Ojciec daje Synowi pracę do wykonania. Widzimy to w następnym wersecie, gdzie zatrzymaliśmy się w Jana 17, lub dwóch wersetach. Jana 17 3, to jest życie wieczne, aby znali Ciebie, jedynego prawdziwego Boga w Jezusie Chrystusie, którego posłałeś.

Uwielbiłem Cię na ziemi, Ojcze, w tym sensie, że wykonałem pracę, którą mi dałeś do wykonania. Syn i Duch nie dają Ojcu pracy do wykonania. Ojciec daje Synowi pracę do wykonania.

I możemy powiedzieć, że obaj dają Duchowi pracę do wykonania, chociaż nie jest to teraz nasz temat. Jezus nie robi niczego sam z siebie, Jana 5:30. On robi tylko to, co Ojciec chce, aby zrobić.

On jest posłuszny Ojcu, Jana 6:38, 8 24, 14 31. To ostatnie jest naprawdę dobre. Władca tego świata, Jana 14 30, nadchodzi.

On przychodzi mnie zabić. Nie ma do mnie żadnych praw. Nie ma we mnie grzechu, który by go przyciągnął i mógłby w jakiś sposób rościć sobie prawo do bycia władcą tego świata.

Lecz ja czynię, jak mi Ojciec nakazał, aby świat poznał, że miłuję Ojca. Powstańcie, chodźmy stąd. Jezus jest posłuszny Ojcu aż do śmierci na krzyżu.

I modli się do Ojca, Jana 14, 16 i 17. Będę prosił Ojca i da wam innego pomocnika, aby był z wami na wieki, nawet Ducha prawdy i tak dalej. Ojciec ma boskie tytuły.

Relacja Ojca do Chrystusa jest skomplikowana, ale wyraźnie pokazuje, że Ojciec jest Bogiem. Nie zaprzecza boskości Syna. Czasami podkreśla człowieczeństwo Syna w jego wcieleniu, oczywiście.

Ojciec posiada boskie atrybuty w sobie. Należą do nich samoistnienie, Jan 5:26. Ojciec ma życie w sobie.

On nie ma przyczyny. Pytanie małego dziecka, Mamo, kto stworzył Boga? Nikt nie stworzył Boga, kochanie, kochanie. Bóg zawsze był.

Mamo, to trudno zrozumieć. Witaj w ludzkiej rasie, moja droga. O, moje słowo.

Ojciec ma życie w sobie. Nikt go nie spowodował. Jest bez przyczyny.

Lubię mówić w ten sposób. On jest żywym Bogiem. Nieskończone zrozumienie, Psalm 147 5. Jego zrozumienie jest nieskończone.

Wszechobecność, Jeremiasz 23:23-24. Czy jestem Bogiem tylko w pobliżu? Czy nie jestem również Bogiem daleko? Odpowiedź brzmi: tak, o tak. On jest w pobliżu.

On jest nieuchronny. Jest blisko . Och, jest daleko.

On jest transcendentny. Jak możesz to wyjaśnić? Nie potrafię tego wyjaśnić. To się nazywa Bóg.

A Ojciec ma te cechy, które Bóg sylogizmuje ponownie. Są pewne cechy, które posiada tylko Bóg. Pismo przypisuje te cechy Bogu, Ojcu.

Dlatego Ojciec jest Bogiem. Wszechwiedza, Izajasz 40:28. Izajasz 40 jest niesamowity.

Porozmawiajmy o transcendencji Boga. W oczach Boga istoty ludzkie są szarańczą. Ojej.

Niesamowite. Izajasz 40:28. Czy nie słyszałeś? Czy nie? Czy nie wiedziałeś? Czy nie słyszałeś? Pan jest Bogiem wiecznym, Stwórcą krańców ziemi.

On nie omdlewa ani nie męczy się tak, jak to czynią istoty ludzkie. Jego zrozumienie jest niezbadane. On wie wszystko.

On jest wieczny. Psalm 90 jest tak piękny. Od wieczności do wieczności, Ty jesteś Bogiem.

Tak, ale zwróć uwagę na kontekst. Panie, byłeś naszym mieszkaniem przez wszystkie pokolenia, zanim góry zostały narodzone lub kiedykolwiek ukształtowałeś świat, ziemię i świat. Od wieczności do wieczności, jesteś Bogiem.

Ten wieczny Bóg jest mieszkaniem Izraela. Alleluja. Od wieczności do wieczności, Bóg jest Bogiem.

Sprawiedliwość. Jana 17:25. O, sprawiedliwy Ojczy, Jezus modlił się w tej wielkiej modlitwie kapłańskiej.

Suwerenność. Mateusza 11:25. Już tam byliśmy.

Ojczy, Panie, Panie nieba i ziemi. Modli się do swego ojca. Wiedza.

Już powiedzieliśmy, że ma nieskończone zrozumienie i wie wszystko. Nie bądźcie jak pogańscy, którzy powtarzają modlitwy w kółko, myśląc, że zostaną wysłuchani za swoje wiele słów, powiedział Jezus. Mateusza 6:8. Kazanie na górze.

Nie bądźcie jak oni, bo wasz Ojciec wie, czego wam potrzeba, zanim Go poprosicie. Dlaczego modlimy się, aby chciał, abyśmy Go prosili? On wie, czego wam potrzeba, zanim Go poprosicie. On jest Bogiem.

On jest hojny. Mateusz 5:45. On sprawia, że jego słońce i deszcz.

On jest pod tym względem bezkrytycznym, hojnym Bogiem. Jego dobroć dotyczy wszystkich jego, w istocie, stworzeń. Jest dobry dla zwierząt.

Wszystkie te rzeczy przypisuje się Bogu. Ogólny Bóg, którego znamy jako Boga Ojca. Jego miłosierdzie.

Łukasza 6:36. Bądźcie miłosierni, powiedział Jezus, tak jak wasz ojciec jest miłosierny. Niemiłosierny chrześcijanin to oksymoron, sprzeczność pojęć.

Słuchajcie, przyjaciele, jesteśmy ekspertami w miłosierdziu, ponieważ sami głęboko napiliśmy się z fontanny miłosierdzia. Z pewnością możemy okazywać miłosierdzie innym. Czy nie ma czasu na upominanie? Oczywiście, że jest.

Czy nie ma czasu, aby to naprawić? Oczywiście, że jest. Czy nie ma czasu, aby osądzać? Tak. Nauka Biblii o sądzie jest tak skomplikowana.

Mówi, żeby nie oceniać pół tuzina razy. Mówi, żeby oceniać pół tuzina razy. Musimy być ostrożni.

Ale na pewno jesteśmy ekspertami w otrzymywaniu miłosierdzia. Powinniśmy być hojni w okazywaniu miłosierdzia innym. Kiedy ludzie myślą o tobie, czy mówią, że jest ona miłosierną kobietą? Miłosierdzie wypływa z jej porów.

To byłby wspaniały sposób, by być znanym, czyż nie? Taki jest Bóg. On jest wierny, w przeciwieństwie do nas, którzy jesteśmy zmienni. U niego nie ma żadnej zmiany ani cienia zmiany, Jakuba 1:17. Nawet tak jak jest w jego niebieskich kręgach, światłach nad nami, u Boga nie ma żadnej zmiany.

On jest stały. On jest niezawodny. Nasz Ojciec jest wierny.

Miłość , gdyż tak Bóg umiłował świat, że dał swego jedynego syna, Jana 3:16. Atrybuty boskie są liczne i czasami przypisuje się je synowi lub duchowi. Ale obficie, obficie przypisuje się je ojcu. Tak bardzo, że nawet ich nie zauważamy.

Więc teraz celowo zauważamy to, co często zaniedbujemy. Cześć. Ojciec otrzymuje cześć, która należy się tylko Bogu.

Jego lud oddaje mu chwałę, Jakub 3:9. Naszymi językami błogosławimy naszego Boga i ojca. Ponownie, nie jest to dobra rzecz w kontekście, ponieważ naszymi tymi samymi językami przeklinamy ludzi stworzonych na jego obraz i tym samym przeklinamy. Ale mimo wszystko jest to dobra rzecz sama w sobie.

Językami chwalimy naszego Boga i Ojca. Filipian 4.20. Lud Boży oddaje mu chwałę. A Bóg mój zaspokoi każdą potrzebę waszą według bogactwa swego w chwale w Chrystusie Jezusie.

Filipian 4.19. Bogu i Ojcu naszemu chwała na wieki wieków. Amen. To doksologia przypisująca chwałę Bogu.

Dziękczynienie, Efezjan 5.20. Zawsze dziękując za wszystko Bogu Ojcu w imię Pana naszego Jezusa Chrystusa. Jak pięknie. Bóg jest godzien czci.

Cześć, która należy się tylko Bogu. On jest przedmiotem religijnego oddania, Jakub 1:27. Prawdopodobnie nie dokończylibyśmy tego stwierdzenia w sposób, w jaki zrobił to Jakub. Czysta i nieskalana religia w oczach Boga, naszego Ojca, jest taka.

Głosić kazania tłumom i wskrzeszać umarłych. Nie, zachować się nieskalanym od świata i odwiedzać sieroty i wdowy w ich udręce. Czy ty sobie ze mnie żartujesz? Nie, ja sobie z ciebie żartuję.

Oczywiście, ma to związek z historycznym kontekstem księgi Jakuba. Kontekst nie oznacza tylko kontekstu literackiego, słów na stronie, oznacza wydarzenie mowy. Oznacza kontekst historyczny.

I byli niektórzy biedni ludzie, naprawdę biedni ludzie. Byli inni nie tak biedni, ale niektórzy naprawdę biedni ludzie, o których martwił się Jakub. Wdowy i sieroty w obu testamentach są często zaniedbywane i wykorzystywane.

A Bóg ma serce i troszczy się o nich. I chce, aby jego lud czynił to samo. A kiedy to robią, uczestniczą w czystej i nieskażonej religii.

Uważaj. Jakub potępia religię, to co jest opisane jako religia, i chwali ją w tym samym rozdziale swojej księgi. Chrystus jest dokonywany w imię Syna i Ducha, prawda? Tak, ale w imię Ojca i Syna i Ducha . To jest wspaniały werset trynitarny, ponieważ Jezus

mówi, jak zapisuje Mateusz, chrzcząc ich w imię, jest to liczba pojedyncza, Ojca i Syna i Ducha Świętego.

To piękne. Wierzący żyją dla niego. 1 Koryntian 8:6 to niezwykle ważny fragment, a ja odkryłem go dopiero w ciągu ostatnich kilku lat, dla boskości Chrystusa.

Chociaż mogą istnieć tak zwani bogowie, 8.5 Pierwszego Listu do Koryntian, w niebie lub na ziemi, jak rzeczywiście jest wielu bogów, małe g, wielu panów, małe I. Jednak dla nas istnieje jeden Bóg, Ojciec, od którego wszystko pochodzi i dla którego istniejemy. I jeden Pan, Jezus Chrystus, przez którego wszystko istnieje i przez którego istniejemy. Jezus jest identyfikowany jako Bóg obok Ojca jest identyfikowany jako Bóg.

I to jest nasza troska teraz, boskość Ojca. I tak wskazujemy, dla nas jest jeden Bóg i Ojciec. Nie mamy wielu bogów i wielu panów, to jest sens.

Od którego pochodzą wszystkie rzeczy, On jest stwórcą. I dla którego żyjemy. Nie żyjemy dla zwykłych istot ludzkich, ani nawet dla siebie samych lub aniołów.

Żyjemy dla Boga. I to jest Ojciec w tym kontekście. Mamy społeczność, 1 Jana 1:3. Jednym z celów Jana jest, abyście mieli społeczność z nami, a nasza społeczność jest z Ojcem i z Jego Synem, Jezusem Chrystusem.

Jan zwyczajowo pomija Ducha Świętego. To inna historia. Wspomina o Duchu w 1 Jana, co jest dobre.

Tak czy inaczej, nasza społeczność jest z Ojcem i z Jego Synem. Społeczność w Pierwszym Liście Jana to inny sposób mówienia o zbawieniu, zbawieniu dzielonym. Jest ono dzielone między ludźmi, ale przede wszystkim pochodzi i obejmuje Tróję Świętą, dwie osoby, które Jan wyróżnia.

I oczywiście, zaczyna od pierwszej osoby, Ojca . I modlimy się do niego, bo jest Bogiem. Efezjan 3:14 do 17.

Staram się nie powtarzać tych fragmentów, ale jeszcze do tego nie wróciliśmy. Efezjan 3, zaczynając od wersetu 14. Z tego powodu zginam kolana przed Ojcem .

Z pewnością w Piśmie Świętym podano wiele różnych postaw modlitewnych. Nie będę o tym więcej mówił. Od którego pochodzi każda rodzina w niebie i na ziemi, aby według bogactwa swojej chwały sprawił, żebyście zostali wzmocnieni mocą przez swojego Ducha w waszym wnętrzu, aby Chrystus zamieszkał w waszych sercach przez wiarę, abyście, zakorzenieni i ugruntowani w miłości, zdołali ogarnąć ze wszystkimi świętymi, jaka jest szerokość, długość, wysokość i głębokość, i poznać miłość Chrystusa.

To jest twoje przejście wiedzy, abyś mógł być napełniony całą pełnią Boga. Kłaniam kolana przed Ojcem . Wielka litera F jest poprawną interpretacją tego słowa w tym miejscu.

Ponieważ Bóg Ojciec jest... Modlitwa jest skierowana do Boga Ojca, ponieważ jest Bogiem. Ojciec jest Bogiem. Ma tytuły, które są właściwie przypisane Bogu.

Jego relacja z Chrystusem wcielonym, Synem wcielonym , nawet Chrystusem, pokazuje, że Ojciec jest Bogiem. Ojciec ma boskie atrybuty przypisane do niego. Otrzymuje cześć, a na koniec Ojciec wykonuje czyny, które wykonuje tylko Bóg.

Przepraszam, jeśli cię tym zanudzam, ale to sylogizm. Są pewne czyny, które czyni tylko Bóg. Ojciec czyni te czyny. Dlatego Ojciec jest Bogiem.

Nieuniknione jest wyciągnięcie takiego wniosku. To nieodparta, oto słowo, którego chciałem, nieodparta konkluzja. Ojciec zajmuje role i wykonuje dzieła Boga.

On jest stwórcą wszystkiego, 1 Koryntian 8, 6. Od Niego pochodzą wszystkie rzeczy. Posyła swojego Syna, aby był Zbawicielem zgubionych, 1 Jana 4, 18. Ojciec posłał Syna, aby był Zbawicielem świata.

To jest tak zły świat; Bóg kocha go mimo wszystko. Czyż nie jesteśmy szczęśliwi? Bóg posyła Ducha Świętego, aby zastosować zbawienie, Jana 14:26. Poślę wam Ducha prawdy, powiedział Jezus.

Idę. Nie zostawię cię samego. Wyślę Ducha.

Ojciec daje, przepraszam, i Ojciec posyła Ducha. Nie tylko Jezus, Jan 14:26. Zamierzam poprosić Ojca, a On pośle ci Ducha.

Lepiej, żebym nie zmyślał Biblii. To nie jest dobry pomysł. Ale Pomocnik, Duch Święty, którego Ojciec pośle w moim imieniu, On was nauczy i tak dalej.

Ojciec daje wierzącym nowe narodzenie, 1 Piotra 1:3. Błogosławiony Bóg i Ojciec naszego Pana Jezusa Chrystusa, który sprawił, że narodziliśmy się na nowo do żywej nadziei, przez zmartwychwstanie Jezusa Chrystusa. Z martwych. Trójca jest zaangażowana w odrodzenie.

Konkretnie, Ojciec tego chce. On to planuje. Ojciec daje łaskę i pokój, Rzymian 1:7. 2 Jana 3. Ojciec nakazuje posłuszeństwo swoim dzieciom, 2 Jana 4. To są dzieła Boga.

To są role, które odgrywa tylko Bóg. Bóg pociesza nas we wszystkich naszych udrękach, jak widzieliśmy, 2 Koryntian 1:3. Ojciec wszelkiej pociechy, abyśmy mogli pocieszać innych pociechą, którą On nam dał. Ojciec wskrzesi umarłych, Jana 5:21.

Tak mówi się o wszystkich trzech osobach w Piśmie Świętym. Przede wszystkim o Ojcu z boską stroną bierną. Czasami o Synu.

W Rzymian 8, przynajmniej raz, Duch Święty włącza się do akcji. Ojciec sądzi bezstronnie. Jeśli nazywacie Ojca tym, który sądzi bezstronnie według czynów każdego człowieka, życie na ziemi w bojaźni, mówi Piotr.

1 Piotra 1:17. Luter powiedział, że ten strach jest strachem zmieszany z miłością do Boga, który pierwszy nas umiłował. Nie jest to, jak mawiał John Mary, strach przed terrorem, ale strach przed honorem.

Jak wtedy, gdy ludzie czcili i bali się swoich rodziców. Materiał biblijny jest obfity; kończę tymi słowami i jasno. Ojciec jest Bogiem.

W naszym następnym wykładzie pokażemy, jeśli Pan pozwoli, że Syn jest również Bogiem.

To dr Robert A. Peterson i jego nauka o Teologii Właściwej lub Bogu. To jest sesja 6, Ojciec jest Bogiem.